РОЗДІЛ 1 УКРАЇНСЬКА МОВА

УДК 811.161.2

DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2020.14-2.1>

ФУНКЦІОНУВАННЯ ПРЕЦЕДЕНТНИХ ІМЕН У ВІРШОВИХ ТВОРАХ ІВАНА МАЛКОВИЧА: ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНИЙ ВИМІР

FUNCTIONING OF PRECEDENT NAMES IN IVAN MALKOVYCH'S POEMS: LINGUISTIC AND STYLISTIC SURVEY

Берестова А.А.,

orcid.org/0000-0001-6036-7961

кандидат філологічних наук,

старший викладач кафедри українознавства та латинської мови
Національного фармацевтичного університету

У пропонованій статті автор долучається до дослідження одного з важливих напрямів сучасної лінгвістики – вивчення проблеми функціонування прецедентних одиниць у тканині художнього твору. Окремі вияви окресленого питання неодноразово висвітлювалися в розвідках українських мовознавців. Однак дотепер поза увагою залишалася поетична мова Івана Малковича, яка дає надзвичайно багатий матеріал для вивчення, що й зумовлює актуальність порушеної теми.

Мета дослідження – з'ясувати особливості реалізації прецедентних імен у поетичних творах Івана Малковича. Матеріал для дослідження був дібраний методом суцільної вибірки з таких збірок автора як «Із янголом на плечі» і «Подорожник».

Дослідник доходить висновку, що у проаналізованих віршових творах активно використовуються прецедентні імена, які мають відмінний тип власної назви (антропоніми, теоніми, ангелоніми, біблійні міфотопоніми, хороніми, ойконіми, урбаноніми, ороніми, гідроніми, космоніми, бібліоніми, геортоніми, еклезионіми), різну структурну будову (одиначні прецедентні імена, складені семантично зв'язані прецедентні імена, складені семантично вільні прецедентні імена, складені семантично вільні прецедентні імена з однією обов'язковою частиною, парні прецедентні імена). Вони різняться джерелом походження (література, філософія, історія, мистецтво, релігія, міфологія), а також функційним навантаженням (виконують такі функції: у передтекстовій позиції – інформативно-сигнальну, у внутрішньотекстовій позиції – номінативну, зображувальну, людичну (мовної гри), а також функції метафоризації (вживаються для творення художньо-зображальних засобів – антитези, порівняння, паралелізму, перифразу, подвоєння, сфрагіди), образотворення, римотворення. Усе це вказує на те, що прецедентні імена виступають органічним складником мовно-художньої тканини розглядуваних поетичних творів.

Ключові слова: прецедентні імена, тип власної назви, структурна будова, джерело походження, функційне навантаження.

In the article proposed, the author joins the research of one of the important areas of modern linguistics – the study of the problem of precedent units functioning in the work of literature. Certain manifestations of the issue outlined have repeatedly been reported in the research works of Ukrainian linguists. However, the poetic language of Ivan Malkovich, which provides a vast material for study, has remained unaddressed so far, which determines the topicality of the question raised.

The purpose of the study is to find out the realization peculiarities of precedent names in the poetry works by Ivan Malkovich. The study material has been selected by continuous sampling from the author's collected writings such as "With an Angel on the Shoulder" ("Z yanhonom na plechi") and "Plantain" ("Podorozhnyk").

On the material of poetry collections "Iz yanhonom na plechi" and "Podorozhnyk" the author of the article finds out the peculiarities of the implementation of precedent names in the poems by Ivan Malkovich.

The researcher concludes that in the analyzed poetic works the poet actively uses precedent names which have with a distinct type of proper name (anthroponyms, theonyms, angelonymss, biblical mythotoponyms, goronyms, oikonoms, urbanonyms, oronyms, hydronyms, cosmonyms, biblionyms, heortonoms, ecclesionyms), different structure (single precedent names, composed semantically connected precedent names, composed semantically free precedent names, composed semantically free precedent names with one mandatory part, paired precedent names). They are also different in source of origin (literature, philosophy, history, art, religion, mythology) and their functional load (they perform the following functions: in the pretextual position – informative-signal one; in the text-based position – nominative, figurative, human ones; metaphorization functions – they are used to create artistic and pictorial means (antithesis, comparison, parallelism, periphrasis, doubling, sphragis), fiction, rhyming). All this points out that precedent names are a constitutional component of the linguistic and artistic tissue of the studied poems.

Key words: precedent names, proper name type, structure, source of origin, functional load.

Постановка проблеми. Одним із важливих напрямів дослідження в сучасній вітчизняній лінгвістиці є вивчення проблеми функціонування прецедентних одиниць у тканині художнього твору.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Уже тривалий час не згасає цікавість мовознавців до проблеми реалізації прецедентних феноменів у різностильових і різножанрових текстах. Не є поодинокими і дослідження вітчизняних науковців, які висвітлюють особливості репрезентації названих одиниць і в художній літературі, як у прозі (А. Буднік, А. Берестова, М. Іконнікова, Ж. Колоїз, Л. Меркотан, С. Форманова, Л. Юлдашева та інші), так і в поезії (Т. Єщенко, Т. Кальченко, В. Корольова, Л. Олефіренко, Л. Підкамінна, І. Покровська, О. Пшиньоха, О. Телешкіна, М. Філон тощо). З-поміж визначених у лінгвістичних розвідках прецедентних феноменів (вербальні – ім'я, висловлення, вербалізовані – текст, ситуація) у прозових і віршових творах найбільш активно використовуються прецедентні імена.

В цьому плані не є винятком і творчий доробок Івана Малковича. Однак поетична мова цього митця в такому аспекті ще не була об'єктом наукового вивчення, що й зумовлює актуальність порушеного питання.

Постановка завдання. Мета нашого дослідження – з'ясувати особливості реалізації прецедентних імен у поетичних творах Івана Малковича. Для досягнення окресленої мети необхідно схарактеризувати виокремлені прецедентні імена за рівнем прецедентності, типом власної назви, структурною будовою, сферою походження й функційним навантаженням. Матеріал для дослідження був дібраний методом суцільної вибірки з таких збірок автора як «Із янголом на плечі» і «Подорожник».

Виклад основного матеріалу. Прецедентне ім'я розглядаємо як знакову власну назву, котра передає певну еталонну характеристику. Власна назва набуває знаковості завдяки її «пов'язаності з широко відомим текстом або з прецедентною ситуацією» [3, с. 7].

Отримані результати здійсненого аналізу уможливили виокремлення таких груп прецедентних імен за типом власної назви [6], що виступає їхньою основою:

– антропоніми (власні назви людей): *Блудний Сковорода* / з паличкою в руці / селами загляда, / списує папірці [5, с. 70]; *Бо казав Спіноза*, / що віз – то заноза [5, с. 178] тощо;

– теоніми (назви богів): політеоніми: *Запитали: Перун чи Стрибог?* [5, с. 48]; *Тепер мос мандрування / буде сповнене співання / про Зевеса,*

Геркулеса, / і Хірона – гей [5, с. 180] тощо; моно-теоніми: *Каже дитятко: «Я – Бог», / трусить сніжком* [5, с. 5]; *Господи, літа стебельце / всели до самотніх душі, / дай кожному звити кубельце, / і не поруш* [5, с. 31] тощо;

– ангелоніми (власні назви помічників Бога) й агоніми (імена святих, великомучеників): *у ці протрухлі ворота / влітали колись жовтенькі юрінки / аби Юра на білім коні / подвір'я не витоптував* [5, с. 121] тощо;

– біблійні міфотопоніми (власна назва географічного об'єкта, який людина уявляла собі реально існуючим): *Свят-свят!.. Царство небесне... Підуй далі* [5, с. 170] тощо;

– хороніми (назви територій): *головою в Європі / хвостом до матрешки* [5, с. 10]; *й дощі – бліді, немов посли / зі Скандинавії* [5, с. 55]; *Перебирає, мостячись своєю / тонкою вродою із божих тайників, / і хоче в Францію, і, в'янучи за нею, / кляне розкішно всіх чоловіків* [5, с. 106]; *цю дрібочку вапна / я їм привіз з Еллади* [5, с. 212] тощо;

– ойконіми (назва будь-якого населеного пункту): *Я волів би бути львів'янином довіку, / якби до Києва не тягла мене трясця* [5, с. 61]; *Стрімкими ріками зелених електричок / ми допливли у Львів; / а в Львові ще безсмертник не зацвів, / і все було як звично* [5, с. 118] тощо;

– урбаноніми (назви об'єктів всередині населеного пункту): *Все нижче і нижче ти сходиш у пам'ять, немов на Поділ* [5, с. 205] тощо;

– ороніми (назви гір, гірських масивів, пагорбів): *О ті небачені палаци – величезні, / як три Говерли* [5, с. 73]; *кожен гуцул / після відходу / ще мусить здолати / останню свою / Чорногору* [4, с. 124] тощо;

– гідроніми (назви водних об'єктів): *А поки – спатоньки лягай, / вже рибка засинає, / і сині сні старий Дніпро / на хвилях колихає* [5, с. 67]; *Дівчинко моя фіалкова, / я ж собі й не гадаю, / що бистра вода рибку понесла / до чужого Дунаю* [5, с. 110] тощо;

– космоніми (назви небесних тіл): *Дитинка дивиться на Місяць, / їй добре там, вона не плаче* [5, с. 62] тощо;

– біблійні (власна назва будь-якого писемного твору): *Востанне від їжджаючи / з Києва додому / ти лишила в моїй книжковій шафі / свою тоненьку «Свічку зі снігу» / з написом / якого я / не заслужив* [5, с. 200]; *хтось за курку останню собі «Кобзаря» купував* [5, с. 133] тощо;

– геортоніми (назви свят, пам'ятних дат, урочистостей): *двоє янголів, з ними – дитятко, / в кулачкові затисло колядку, – / вже й по Різді* [5, с. 215]; *Затонулий Великдень* [5, с. 148] тощо;

– еклезіоніми (назви культових споруд): *При срібнім корабелю ми пірнули / святити паску в церкві Всіх Святих* [5, с. 148] тощо.

Дібрані прецедентні імена за будовою структуруються так:

– одиничні прецедентні імена (належать до різних типів власних назв): *Гуцульська ніч і Криворівня*, / вінок з дзвіночків на столі [5, с. 98]; *В дуплі регоче буйний Кампанелла* [5, с. 153]; *Бійся Бога, Іване*, / ти говориш, як сп'яна [5, с. 164]; *Йде Скворода*, рясні / тягнуть від *Січі* дими [5, с. 71]; *Замість співати про народні болі*, / про *Україну* в європейським колі, / про *Крим*, діаспору, про флоту, я тепер / загруз у возіях байдужих [5, с. 187] тощо;

– складені семантично зв'язані прецедентні імена, компоненти яких при окремішньому вживанні втрачають статус прецедентної одиниці, а отже, втрачається значення самого імені: – *Куди, Грицьку, ідеш?* / – *В народ стежка моя*. / – *Що ти йому несеш?* – «*Басні харківськія*» [5, с. 70]; *З Лорчиних «Циганських романсеро»* / я читав спокусливі місця [5, с. 104]; *Знову коні палають в степу*, / гриви зфашикують раптом, / і грімкоче глухе туптуну / *Трахтемирівським трактом* [5, с. 32] тощо;

– складені семантично вільні прецедентні імена, компоненти яких в аналізованих творах здебільшого функціують як окремі одиниці (наприклад: Ісус Христос – Христос): *Ця казка дивна і стара*, / як пошуки святого руна: / *Христос* приходив до Дніпра, / *щоби повергнути Перуна* [4, с. 37] тощо;

– складені семантично вільні прецедентні імена з однією обов'язковою частиною (наприклад: Іуда Іскаріот): *Мов Юда*, скрипка знак кладе на горлі / для упирів, падких на юну кров [5, с. 107] тощо;

– парні прецедентні імена, компоненти яких завжди вживаються разом через високий ступінь їхньої смислової зв'язності: *Содом і Гоморра! Ні встиду, ні честі!* [5, с. 192] тощо.

З-поміж структурних різновидів найбільш чисельними виступають одиничні прецедентні імена, представлені різними типами онімів.

Зафіксовані в аналізованих віршових творах прецедентні імена характеризуються різною сферою походження:

– література, як-то імена класиків світової й української літератури: *Хоч паче горілки / п'янить мене Рільке* [5, с. 179]; *Я волів би бути львів'янином*, / жити у затишку, в білій котеджі, / каву попивати з *Антоничем* [5, с. 61]; назви художніх творів: *Неначе в мародері – відсуваю / одну стіну у кожній із квартир / і, як глядач*

в театрі, спозирую / в вертепи-ящики, де йдуть «Війна і мир» [5, с. 184]; *місто флірту й театру, / де впродовж сотні зим тріумфує «Циганка Аза»* [5, с. 133]; *Юродивий лиш ридас: / раз – щасливо, раз – надривно: / – Князь іде по славу в «Слові», / а по що іде дружина?* [5, с. 128]; імена літературних персонажів: *Актори – в драних покривалах: / якась приключка в них; всі шепчуть: / – Офелію вода забрала, / а Гамлет – поки режисер ще* [5, с. 126]; *Не златоусть – / ні Одисей, / ні князь, / ні гридень, / а лиш зникаючий, як віск* [4, с. 125] тощо;

– філософія: *А шлунок – як млин: / на день – січня із пів воза... – / «міра!»*, як казав *Спіноза* [5, с. 177] тощо;

– історія, здебільшого імена історичних осіб: *Ігор – витязь той слов'янський – / зараз рушить до походу; / Ярославна проводить* [5, с. 128]; та історичних місцевостей: *Вісім тисяч літ / копитує світ – / а все ніяк не попаду / у Древню Елладу* [5, с. 180] тощо;

– мистецтво: *На клавесині пісеньку сумну / рум'яний Моцарт носом долубає* [5, с. 35]; *Та доки кучерявий Бах / з восківником угоди креше, / високий альт надривно бреше, / і йде з концерту – по шинках* [5, с. 130]; *Я бачив сон. Ба, власне, я не бачив, / а просто кавою міцнюючою пиячив, / гортавши Босха* [5, с. 185] тощо – використані переважно імена різних митців;

– релігія: *О Господи! – на тридцять літ / всього лиш – з радості ридати, / смолити вірні кораблі / і книгу Велеса читати* [5, с. 27]; *Намарні люди котрих навіть Бог / не в змозі пригадати на обличчя* [5, с. 36]; *Сіна зелена кутя. / Темінь. Різдво таке* [5, с. 65]; *Віс вітер вировий, / вис Ірод моровий* [5, с. 218] тощо;

– міфологія: *Каміння голова й тепер не розбі'ється: / Сізіф не хоче бути зрозумілим* [4, с. 100]; *Не вишпечеш, бо очерет в агонії – (о Мідас-цар) – / мовчання золотом не є* [5, с. 210] тощо.

З-посеред ужитих І. Малковичем прецедентних імен переважають оніми літературного походження.

Прецедентні імена, маючи в своїй основі різнотипні власні назви, відмінну структурну організацію і джерело виникнення, виявляють складну внутрішню природу, що й зумовлює особливості їхнього функціонування в поетичному тексті.

Поет використовує прецедентні імена в передтекстовій і внутрішньотекстовій позиціях.

Прецедентні оніми, вжиті в назвах, тобто в позиції перед текстом, виконують інформативно-сигнальну функцію, як-от: «Антонич»

[4, с. 101], «Івано-Франківську чи Станиславову» [4, с. 67] або «Івано-Франківську», як у версії цього вірша, уміщених у збірці «Подорожник» [5, с. 133], «Пійманий Сковорода» [5, с. 70], «Перебендя» [5, с. 88], «Лесбос» [5, с. 106] тощо, оскільки «через заголовок адресат отримує перший сигнал, котрий готує його сприйняття й розуміння інформації надалі, допомагає прогнозувати зміст тексту. Здатність адресата передбачати на основі отриманого сигналу визначається тим, що в досвіді кожного індивіда є інформація про минулі події і про їх вірогідність» [2, с. 59].

Внутрішньотекстове розміщення досліджуваних лексичних одиниць відкриває більші можливості їхнього функційно-стилістичного вияву. Окрім суто **номінативного** навантаження (*Цієї ночі / зеленим потягом ти наближаєшся до Києва* [5, с. 119]; *УТаврійкрислатілаври/йперлиниперські в мідних стернях* [5, с. 58]), прецедентні імена виконують багато інших функцій, виступаючи активними одиницями створення поетичної картини.

Насамперед ідеться про те, що прецедентні імена беруть участь у творенні художньо-зображальних засобів, стаючи їхнім органічним складником:

– антитеза: *Русяві, мов із льону, сні: / Бату́рин, Галич і... Росія* [5, с. 55] – основу фігури протиставлення становлять ойконіми й хоронім, які є знаковими в історії нашої країни;

– паралелізм: *Бо знай, моя дитино, знай, / ти знати це повинна: / Дніпро для рибок – рідний край, / це їхня Україна* [5, с. 66] – тут постає дві паралелі рибка – дитина (загальноновживані іменники) і Дніпро – Україна (гідронім і хоронім), де друга пара в уяві читача в подальшому перетворюється на єдине неподільне ціле;

– порівняння: *Неласкаво, немов із Армавіра, / ненадійно, як в першій бою* [5, с. 122]; *Це не вірш і не опис, немов у Боплана* [5, с. 133]; *А його мості – теж кара: / до ранку спробуйте утримати в устах / гріхи сусідки – млосні, як Сахара* [5, с. 151]; *Буду собі в своїй хатці, / як Доленга-Ходаковський* [5, с. 181]; *Поїзд мене забере: крізь прочинені двері / не зупиняючись стиха мене забере / і в вагоні легким як Андріївська церква Растреллі / ми поїдем в диму зеленавім печерських дерев* [5, с. 25];

– перифраз: *І враз – зринає капище азійське – / червоний мавзолей, в якому возлежить / величнмишавий червоний фараон – / червоний Вій під скло́м, / червоний Цахес* [5, с. 75] – виразність створеного парафрастичного образу підкреслює повторюваний колоронім «червоний», який звучить як «дзвін на сполох»;

– подвоєння: *Понад Дніпро́м гуде метро, / ірибоньцінеспитьсь, / іжури́тьсястарийДніпро, / і сон Дніпро́ві сниться* [5, с. 66] – кількаразовий повтор прецедентного гідроніма надає віршовим рядкам додаткової експресивності, а також акцентує увагу читача на головному у висловленому;

– сфрагіда: *Пишу, що де́сь я лечу, / а сам собі кажу: / – Ох, Малко-ви-чу, / ти ще ж не злетів ні разу* [5, с. 72] – автор, згадуючи своє ім'я в поетичному творі, застосовує додаткові засоби його графічного оформлення, що сприяє увиразненню віршових рядків і створенню інтонаційної імітації усного мовлення.

Таке навантаження прецедентних імен засвідчує, що вони виконують функцію **метафоризації**.

Близькою до функції метафоризації є функція **образотворення**. Прецедентні імена у витворених І. Малковичем різнопланових образах набувають нового змісту, нового прочитання: *Це заглядають у шпарку від ключа / трирічні Дон-Жуан і Казанова* [5, с. 35] – одвічний образ чоловіків-спокусників, до яких вабить жінок; *Росте тривоги чорний парашут: / у грудях розкривається – і тисне, / аж витискає серце крізь горлянку... / Із шкаралуці братчик Брут / душею снідає мою* [5, с. 40] – за допомогою прецедентного антропоніма поет створює образ тривоги; *В череві – хлюпа бурда, / в помислах – Рим, / печений Сковорода / піччю Єкатерин* [5, с. 70] – образ-протиставлення українського філософа, суперечливість якого підкреслюють урбанонім Рим як символ світового знання й антропонім, ужитий у зневажливій множинній формі (Єкатерин), як маркер страждань і самого ліричного героя, і його народу; *В жіночому єстві то зрине, то потоне / сріблястий острів Лесбос* [5, с. 106] – за допомогою інсулоніма автор створює подвійний образ: перший – зримий – самого мальовничого острова і другий – прихований – образ жінки, вродливої, звабливої, але водночас рішучої й незалежної (оскільки саме на острові Лесбос уперше в світі жінки вирішили заявити про свою незалежність); *і спитай / про равликів (з них кожен як один – / равлівський Ковнір чи Дедалус: їх дзвінички / без дзвона жодного дзвять на повен слух)* [5, с. 212] або ці ж рядки в іншій авторській редакції: *Надто поспитайся / про равликів (з них кожен як один – / равлиний Гундертвасер: їх дзвінички / без дзвона жодного дзвять на повен слух)* [4, с. 21] – в обох варіаціях митець звертається до імен архітекторів, які мають світову славу, щоб возвеличити маленьке дитя природи – равлика; *Зійти під місто: Полтву, скривджену Евридіку, / за руку вивести – щоб Львів, як скупар, над водою не*

трясся [5, с. 61] – поєднанням двох прецедентних імен різного походження І. Малкович створює метафоричний образ захованою під землю річки, назва якої завдяки порівнянню з давньогрецькою богинею природи набуває міфічного звучання; *Та музика – не в Стіксі грифа, / не пальців сплеск, не дрібка флейти, – / вона у кров тобі налита, / Яринко – горло соловейка* [5, с. 212] – за допомогою прецедентного імені міфологічного походження поет створив яскраво-суперечливий образ музичного інструмента, який водночас і священний, оскільки витворює величну й неповторну музику, і отруйний, бо забирає левову частку життя музиканта, і стає уособленням жаху, коли музика розчаровується чи у відчаї (онім Стікс у давньогрецькій міфології має різне тлумачення).

Окремо виділимо зображувальну функцію прецедентних назв, які в дібраних віршових фрагментах не виступають основою того чи того образу, але є втіленням певного характеру, як-от хоронім Кубань – колиска Чорноморського козацького війська (після розформування Запорізького козацького війська) – виконує історико-ідеологічне навантаження, стає втіленням національного духу: *Човенці чалять на Кубань / дух прямувати в рідні русла, / бо саме час, бо днина пізня, / бо український шлях потах...* [5, с. 59]; ще одним зразком, що ілюструє спроби митця знайти національний дух в історії народу, є рядки з використанням прецедентних ойконіма й гідроніма: *В з'ясуванні колін і племен / кров пустив я собі, й під луною / проступили в літописах вен / Херсонес і вітри за Сулою* [5, с. 46].

Як одиниці метафоризації й образотворення прецедентні назви в структурі віршового рядка можуть ставати елементами **римотворення**: *«Боже! – чути воання крізь дим, – / я не прошу потоку, / лиш дозволь моїм коням гнідим / досягти Конопоту...»* [5, с. 32] або *Я зірвусь проти Пруту й Дунаю, / я метнусь на Львів й Судак, / я сльозу у кулак заховаю – / і розірве сльоза мій кулак* [5, с. 54], беручи участь у створенні ритмоінтонаційного малюнка поетичного твору.

Окрім того, І. Малкович подеколи використовує прецедентні оніми як елементи мовної гри: *Кохаюся в давніх греках, / у Тулузах і Лотреках, / як в сметані лин* [5, с. 177] – митець ставить в один ряд непоєднувані компоненти, досягаючи іронічного звучання, підкресленого додатковим розділенням імені французького постімпресіоніста Тулуз-Лотрека, «зіштовхуючи смисли» [1, с. 113], спонукає читача до роздумів і розкриття сенсу запропонованого поєднання непоєднуваного. Це вказує на виконання досліджуваними лексичними одиницями людичної функції.

Висновки. Отже, у віршових творах І. Малкович активно використовує прецедентні імена, які різняться типом власної назви, яка лежить в їхній основі (антропоніми, теоніми, ангелоніми, біблійні міфотопоніми, хороніми, ойконіми, урбаноніми, ороніми, гідроніми, космоніми, біблїоніми, геортоніми, еклезіоніми), структурною будовою (одиничні прецедентні імена, складені семантично зв'язані прецедентні імена, складені семантично вільні прецедентні імена, складені семантично вільні прецедентні імена з однією обов'язковою частиною, парні прецедентні імена), джерелом походження (література, філософія, історія, мистецтво, релігія, міфологія), а також функційним навантаженням (виконують такі функції: у передтекстовій позиції – інформативно-сигнальну, у внутрішньотекстовій позиції – номінативну, зображувальну, людину, а також функції метафоризації: вживаються для творення художньо-зображальних засобів (антитези, порівняння, паралелізму, перифразу, подвоєння, сфрагіди), образотворення, римотворення). Вищесказане вказує на те, що прецедентні імена виступають органічним складником мовно-художньої тканини розглядуваних поетичних творів.

Логічним продовженням розпочатого дослідження вбачаємо вивчення особливостей функціонування прецедентних імен у віршових творах І. Малковича як інтертекстових елементів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Космеда Т. Мовна гра в парадигмі інтерпретативної лінгвістики. *Грамматика оцінки. Граматична ігра (теоретичне осмислення дискурсивної практики)* : монографія. Дрогобич : Коло, 2013. 212 с.
2. Кочан І. Лінгвістичний аналіз тексту. Київ : Знання, 2008. 424 с.
3. Красных В. Система прецедентных феноменов в контексте современных исследований. *Язык, сознание, коммуникация*. Москва : Филология, 1997. Выпуск 2. С. 5–12.
4. Малкович І. Із янголом на плечі: вірші. Київ : Поетична агенція «Княжів», 1997. 154 с.
5. Малкович І. Подорожник: вибрані вірші. Київ : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2013. 240 с.
6. Торчинський М. Структура онімного простору української мови. Хмельницький : Авіст, 2008. 550 с.